

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndob/12/2025
Identifikačné číslo spisu:	6124313363
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6124313363.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: AXYL, s.r.o., Vodárenská 4546/77, 921 01 Piešťany, IČO: 36 243 248, zastúpeného JUDr. Daliborom Kuciaňom, advokátom, Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 45 556 814, proti žalovanému: StaBau spol. s r.o., ul. 29. augusta 1524/24, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 46 576 461, o zaplatenie 6 349,60 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 74Cb/42/2025, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m súdom na prejednanie a rozhodnutie sporu je Mestský súd Bratislava III.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica listom, č. k. 37Up/1131/2024-64 zo dňa 12. mája 2025 postúpil spor Mestskému súdu Bratislava III ako súdu príslušnému na prejednanie sporu, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“).

2. S postúpením sporu Mestský súd Bratislava III nesúhlasil a predložil vec spoločne nadriadenému súdu podľa § 43 ods. 2 CSP. Poukázal na to, že žalovaným podaný odpor voči platobnému rozkazu v upomínacom konaní bol podaný bez vecného odôvodnenia. Podľa Mestského súdu Bratislava III bolo povinnosťou Okresného súdu Banská Bystrica skúmať splnenie predpokladov, či podaný odpor spĺňa náležitosti potrebné pre jeho vecné prejednanie príslušným súdom v nadväznosti na § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, a teda či sú splnené predpoklady pre jeho vecné prejednanie súdom príslušným podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „CSP“). Z obsahu spisu nie je zrejmé, či sa Okresný súd Banská Bystrica zaoberal otázkou vecného odôvodnenia odporu podaného žalovaným, dokonca ani či sa zaoberal návrhom žalobcu na odmietnutie odporu práve z dôvodu, že odpor nebol vecne odôvodnený. Mestský súd Bratislava III dal v tejto súvislosti do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Ndc/21/2024 zo dňa

29. januára 2025, podľa ktorého nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica bol dôvodný, keďže zo samotnej koncepcie zákona o upomínacom konaní možno vyvodíť, že jedine súd v upomínacom konaní môže rozhodnúť o odpore podanom bez vecného odôvodnenia v súlade s §12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Banská Bystrica, vzhľadom na predloženie nesúhlasu Mestského súdu Bratislava III s postúpením veci Okresným súdom Banská Bystrica v zmysle § 43 ods. 2 CSP tento nesúhlas prejednal a dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením veci nie je dôvodný.

4. Podľa § 2 zákona o upomínacom konaní je na konanie kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

5. Podľa § 3 ods. 4 zákona o upomínacom konaní, ak je žalobca platiteľom dane z pridanej hodnoty, v návrhu môže vyhlásiť, že údaje o uplatňovanom nároku voči žalovanému uviedol v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu.

6. Podľa § 11 ods. 1 veta prvá zákona o upomínacom konaní proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený.

7. Podľa § 11 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, žalovaný musí v podanom odpore uviesť, či mu bola doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s ňou naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje alebo evidoval vo svojom účtovníctve a ak ho neeviduje, z akých dôvodov.

8. Podľa § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní, ak žalobca urobil v návrhu vyhlásenie podľa § 3 ods. 4, žalovaný musí okrem skutočností podľa odseku 3 v odpore uviesť, či faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, uviedol vo svojom kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu. Ak žalovaný faktúru v kontrolnom výkaze uviedol, na odôvodnenie odporu musí uviesť také skutočnosti, ktoré závažným spôsobom spochybňujú žalobcom uplatnený nárok, a svoje tvrdenia musí v lehote na podanie odporu osvedčiť listinnými dôkazmi, na ktoré sa odvoláva; inak sa odpor nepovažuje za vecne odôvodnený.

9. Podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný bez vecného odôvodnenia.

10. Podľa § 12 ods. 2 zákona o upomínacom konaní o následkoch podľa odseku 1 musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

11. Podľa § 12 ods. 4 zákona o upomínacom konaní na účel zistenia skutočností podľa § 11 ods. 4 si súd pred rozhodnutím vyžiada súčinnosť príslušného orgánu.

12. Podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

13. Podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

14. Podľa § 40 CSP súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú

príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného pojednania vecí.

15. Podľa § 43 ods. 2 CSP ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

16. Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 37Up/1131/2024 vydal dňa 19. júna 2024 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 6 349,60 eura spolu s úrokom z omeškania alebo v tej istej lehote podať voči platobnému rozkazu odpor (č. l. 30 a nasl. súdneho spisu). Žalovanému tiež uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 659,- eur, a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní.

17. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor (č. l. 34 a nasl. súdneho spisu). Žalovaný v odpore uviedol, že rozporuje tvrdenia a návrhy žalobcu, pohľadávky neuznáva ani čo do výšky, ani čo do dôvodu, tvrdenia žalobcu sú podľa neho nepravdivé a zavádzajúce. Podľa žalovaného žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal objednávky, na základe ktorých mal žalobca dodávať žalovanému čerpanie betónovej zmesi spolu s rozbehovou chémiou. Žalovaný ďalej potvrdil, že mu žalobca dodával služby, avšak nie v takom rozsahu, v akom sú uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Pri vyhodnotení stavby a podrobnom audite v mesiaci jún žalovaný zistil, že niektoré faktúry, resp. protokoly z čerpania betónových zmesí nie sú podpísané a potvrdené oprávnenou osobou žalovaného, a preto má žalovaný podozrenie, že zo strany žalobcu ide o neoprávnenú fakturáciu. Žalovaný dal do pozornosti, že vyhodnotenie a audit stavby (projekt Porsche) predstavuje náročný proces, žalovaný má na tejto stavbe asi 600 ďalších faktúr od iných dodávateľov. Žalovaný uviedol, že faktúry od žalobcu boli doručené a automaticky nahraté do jeho systému, pričom niektoré faktúry neboli žalovanému ani doručené a žalovaný ich dožiadal na základe zaslaného zoznamu z polovice apríla. V mesiaci júl mal žalovaný podľa svojich tvrdení identifikované faktúry vracať späť žalobcovi ako dodávateľovi. Žalovaný v závere odporu uviedol, že si je vedomý svojich zmluvných záväzkov voči žalobcovi, avšak je pripravený na plnenie týchto zmluvných záväzkov iba v rozsahu, ktorý je oprávnený. Žalovaný v odpore vyhlásil, že žalobcom uplatňovaný nárok vedie v účtovníctve. Ohľadne toho, či faktúry žalobcu, ktoré sa týkajú žalobcom uplatneného nároku uviedol v kontrolnom výkaze, sa žalovaný nevyjadril.

18. Najvyšší súd konštatuje, že rozhodujúcim pre tento spor o príslušnosť je posúdenie otázky, či Okresný súd Banská Bystrica ako súd kauzálnu príslušný v upomínacom konaní posúdil podaný odpor voči platobnému rozkazu z hľadiska jeho vecného odôvodnenia v súlade s požiadavkami na vecné odôvodnenie odporu podľa § 11 zákona o upomínacom konaní. Posúdenie odporu z hľadiska jeho zákonných náležitostí upomínací súd realizuje pri preskúmaní dôvodov na odmietnutie odporu. Ak upomínací súd nezistí dôvody na odmietnutie odporu, a teda ani ten spočívajúci v absencii vecného odôvodnenia, pre zhmotnenie tohto záveru právne predpisy neustanovujú inú možnosť ako pristúpiť k výzve adresovanej žalobcovi podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní. Pokiaľ teda upomínací súd pristúpi k uplatneniu postupu podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní, z toho implicitne vyplýva, ako súd posúdil náležitosti podaného odporu. Z postupu Okresného súdu Banská Bystrica môže teda vyplývať, že nemal o splnení zákonných náležitostí podaného odporu pochybnosť alebo, že opomenul zákonné náležitosti podaného odporu posúdiť.

19. Po preskúmaní obsahu spisu najvyšší súd uvádza, že nič nenasvedčuje tomu, že by Okresný súd Banská Bystrica opomenul odpor posúdiť z hľadiska jeho vecného odôvodnenia, keďže najvyšší súd nezistil také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že odpor nebol vecne odôvodnený v súlade s požiadavkami zákona o upomínacom konaní.

20. Vo vzťahu k posúdeniu náležitostí odporu z hľadiska § 11 ods. 3 zákona o upomínacom konaní

najvyšší súd dáva do pozornosti, že strany sporu sú účtovnými jednotkami. Povinnosťou žalovaného bolo vzhľadom na túto skutočnosť v podanom odpore uviesť, či mu boli doručené faktúry ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s nimi naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje vo svojom účtovníctve a ak ho neeviduje, z akých dôvodov. Žalovaný svoj odpor odôvodnil v súlade s požiadavkami podľa § 11 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, keďže uviedol, že faktúry žalobcu mu boli doručené, automaticky boli nahraté do systému žalovaného a eviduje ich vo svojom účtovníctve. Z obsahu podaného odporu vyplýva, že žalovaný po audite stavby (projekt Porsche) plánuje niektoré faktúry vrátiť späť žalobcovi ako neoprávnené.

21. Pokiaľ ide o namietané opomenutie posúdenia náležitostí odporu s poukazom na § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní najvyšší súd uvádza, že z návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu (č. 1. 3 súdneho spisu) vyplýva, že žalobca uskutočnil vyhlásenie podľa § 3 ods. 4 zákona o upomínacom konaní o tom, že údaje o uplatňovanom nároku voči žalovanému uviedol v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu. S poukazom na § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní mal teda žalovaný povinnosť v odpore proti platobnému rozkazu uviesť, či faktúry žalobcu eviduje v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu, čo však neurobil.

22. K tomu najvyšší súd uvádza, že samotné neuvedenie skutočností, či žalovaný eviduje faktúry žalobcu ohľadom uplatneného nároku v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu, nie je bez ďalšieho dôvodom na odmietnutie odporu podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní, keďže upomínací súd je s poukazom na § 12 ods. 3 zákona o upomínacom konaní povinný tvrdenia žalobcu, ako aj žalovaného, ohľadne uvedenia faktúr týkajúcich sa uplatnených nárokov v kontrolnom výkaze pred rozhodnutím o odmietnutí odporu overovať u príslušného orgánu. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica požiadal o súčinnosť Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, sekciu boja proti podvodom a analýz rizík (č. 1. 46 súdneho spisu). Príslušný orgán v odpovedi na žiadosť o súčinnosť potvrdil, že žalobca v kontrolnom výkaze vykázal všetky faktúry týkajúce sa uplatneného nároku, avšak žalovaný faktúry č. 001/02/2024, č. 004/02/2024 a 006/02/2024 nevykázal (č. 1. 48 súdneho spisu). Najvyšší súd vzhľadom na uvedené poznamenáva, že žalovaný v kontrolnom výkaze neuvedol všetky faktúry týkajúce sa uplatneného nároku, a preto nemal povinnosť odpor proti platobnému rozkazu odôvodňovať spôsobom uvedeným v § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní. Systematickým výkladom zákona o upomínacom konaní totižto nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že povinnosť odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu spôsobom uvedeným v § 11 ods. 4 zákona o upomínacom konaní, spolu s následkom odmietnutia odporu podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní, je daná výlučne v prípade, že všetky faktúry v súhrne odôvodňujúce výšku nároku žalobcu uplatneného návrhom na vydanie platobného rozkazu sú uvedené v kontrolnom výkaze žalovaného.

23. K všeobecnej námietke ohľadne nesplnenia povinnej náležitosti vecného odôvodnenia odporu najvyšší súd uvádza, že legálny pojem vecné odôvodnenie odporu (alebo odôvodnenie odporu vo veci samej) nemá konkrétnu zákonnú definíciu. Je úlohou upomínacieho súdu v každom konkrétnom prípade postupovať individuálne a posudzovať, či podmienky splnenia vecnej odôvodnenosti odporu sú splnené. Najvyšší súd len rámcovo poukazuje na to, že požiadavka vecného odôvodnenia odporu nemôže byť splnená príkladmo len namietaním zaplatenia dlžnej sumy bez ďalšieho zdôvodnenia alebo s odôvodnením, ktoré nesúvisí s podstatou právneho nároku žalobcu vo veci samej (zlá finančná situácia, starostlivosť o maloletých a pod.). Pod vecným odôvodnením odporu treba rozumieť také odôvodnenie odporu, v ktorom žalovaný uvedenie skutočností popierajúce nárok žalobcu, a to buď v rovine skutkových tvrdení alebo v rovine právneho posúdenia. Najvyšší súd v súlade s ustálenou judikatúrou sumarizuje, že na odôvodnenie podaného odporu proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti (k tomu pozri R 76/1999).

24. Nadväzujúc na vyššie uvedené najvyšší súd nemá za to, že by Okresný súd Banská Bystrica opomenul posúdiť odpor z hľadiska jeho vecného odôvodnenia a nesprávne pokračoval v procesnom postupe podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní. V odpore sú identifikovateľné relevantné

skutkové tvrdenia žalovaného, ktorými namieta výšku uplatneného nároku z dôvodu, že niektoré faktúry žalobcu považuje za neoprávnené, keďže podľa jeho tvrdení boli vystavené na základe objednávok, ktorých splnenie nie je podpísané a potvrdené oprávnenou osobou. Uvedenie predmetných tvrdení podľa najvyššieho súdu postačuje na splnenie povinnej náležitosti vecného odôvodnenia odporu a je ďalej žiaduce, aby sa s týmito tvrdeniami žalovaného vysporiadal súd príslušný na prejednanie a rozhodnutie sporu podľa CSP. Pokiaľ by sa aj Mestský súd Bratislava III nazdával, že nejde o dôležité skutkové tvrdenia, bolo by v rozpore s právom žalovaného na prístup súdu, keby sa žiadny súd s tvrdeniami žalovaného nastolenými v odpore nezaoberal z dôvodu odmietnutia odporu podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní.

25. Najvyšší súd uzatvára, že v predloženej veci nezistil žiadne pochybenie Okresného súdu Banská Bystrica, ktoré by odôvodňovalo zachovanie jeho príslušnosti v upomínacom konaní. Vzhľadom na zistenú zjavnú nedôvodnosť námietok spochybňujúcich procesný postup Okresného súdu Banská Bystrica pri posudzovaní odporu podľa § 11 zákona o upomínacom konaní najvyšší súd uvádza, že príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie sporu je po riadnom postúpení veci podľa § 14 ods. 1, ods. 3 zákona o upomínacom konaní Mestský súd Bratislava III.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.